

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Ömost älskade ar Sälla Par

John ar Hvara Lindahl.

Emottagen en den Vändgaste Vän af Eder ar Hela
mit Hus, af en den älskvardafle i den vittaste,
känslfullaste ibland Vänner, af Hen Kongli
Sevderaren

Jonas Carl Linnerhielm,

sen medelst detta Fri-Bref förpassas ic Edra både
Armar ar Hjertan ifrån alla våra:

hvilket betygas ifrån Glada Torpetts Cancellie
m^o Captensvuden, d. 16 Jun. 1791, af

Gjörwell

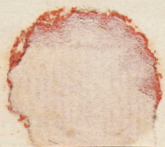
[Faint, illegible handwriting on lined paper]

Handwritten text, possibly a signature or name, written vertically in the center of the page. The text is faint and difficult to decipher, but appears to be written in cursive. The word "Richard" is partially legible.

Monsieur & Madame

John & Susannah Lindall

^{at}
Northampton
in Maine proper.

Dilaga.

Til det unga, äkta Part,
JOHN och STAFFVA LINDAHL,
sändas dessa Afskriffter.

Til min Kysse *).

Skön var den älskade Corinna,
Skön var älsfette; men ej som du!
Skön är en dyrkad älskarinna;
Men skönast är en älskad Fru.
Jag kunde förr mit Hjerta brinna;
Men aldrig som det brinner nu.

Du vet hur eldad och betagen
i mig en älskar Du fann;
Du vet, af hvilka Långflor flagen,
Som ängstling jag ditt Hjerta vann;
Men Guden, Sältheten, Behagen,
Allt öfverströmar mig som man.

Jag ville Verdens Thron försaka
Emot et döje då Du ler.
Den Glädje, Himlens Gudar smaka,
Af ingen ting kan liknas mer,
Än af de Kysfar, som Du ger
Och åler skänkas Dig tillbaka.

Vid mina tyfta Suckart Röft
Förjyftas Gudar i det Högga,
När örn, försmäktad vid Ditt bröst,
Jag läser Sjalen i Ditt öga.

Fly, yngling, fly de galna Boand,
Kvari Du jängstlad vil så gern!
Skön är en Måka, skön des Boand,
Skön som den första Morgonstjärna,
Som dansade ur Skaparns Mand.

I unga, lätt förforda Sköna,
Behagens Dottrar! Er jag lär:
Det Noje, man hos Er vil rona,
Edott Druggen utaf Nojet är.

Er

*) Af den Man, Kongl. Secreteraren Carl Gust. Leopoldt, gifft nyligen d. 1790
med Mariafell Lehman.

Er tomta Frögd kan ej belöna
Den yre Dyrkarens Dagar,
Och ångrens Tornen skola kröna
Den Vällust, som man njuter där.

Det är en Fröft i djupets Smärta,
Att äffkas af en dygdig Vän,
Det är en Himmel för et Hjerta,
Att veta sig förtjena den.

i känslan af de glada Dagar
Dit rena Nöjen, som jag vann,
Jag prisar dessa Samhällets dagar,
Som gjöra äffkaren til Man:
Ej af en andlig Fördoms villas
Jag tror man helga kan och gilla,
Hvad Hjertat aldrig gilla kan.
Nej, denna Kraft, som Hjertan drifver,
Af Hjertan endast helgad blifver:
Man känner det som öm och vis?

i äggenflorats Paradis
Ej någon Frukt förbuden blifver,
Och vet, til dessa Frukters pris,
Att ingen enda lednad gifver.

Med detta Hjerta, som Du väckt,
Din Hand, til Lärlekt. gant för ären,
Af Glädje darrande Du fräckt:
Så darrar Blöman, när om våren
Hon kyses af en Västlan-fläckt.

Jag tog Dig, Gufva, sköna Doja,
Och Dig med helig Vällust bär:
En Makat Hjerta och en koja
Ochir alltid nog för mit Dagar?

Til min Mann *.

I stillhet gömd för ödeti nycker,
Jag lefver afundsvarnda Där.
Jag ingen oräns hat förfar
Och ingen Mäktig mig förtvicker.
Jag hildar alltid när jag tycker
Och dricker gärna när jag har.
Mig ingen hemlig ätra bränner
At se min ära vida spord.
Min Donning är för Nöjet gjord,
Som vägen roga til mig känner.
Et muntert skämt och glada vänner
Är yppigheten vid mit bord.
At hvad den Vifas önskan äger
At Himlen mig förunnadt är.
Jag inom mig et Vitne bär,
Som alla Skatter öfverväger.
Min Sång är Fridens ljufva Läger
Och kärleken mit Sällskap är.
Så sält och nödt min tid försvinner,
Bekymret mig ej nåtkas tör.
Jag kånstjort fet med ömkan hör,
Med glädje derav Lygder finner,
Och äntlig til det målet hinner,
Som lasten blott förfarad gör.

*) Sekretarinn Carl Pet. Lenngren, Notarie i Kongl.
Commercie-Collegio, gifte för flere år sedan med Kamsell
Malmstedt, Dotter af Professor Malmstedt i Upsala.

Örnast älskade och Sälla Par,
JOHN och SÅLVA LINDAHL!

Emottagen en den Världigaste Vän af Eder och
Hela mit Hus, en den älskvärdaste, vittaste, känslös-
fullaste ibland Vänner, Herr Kongl. Secreteraren
JONAS CARL LINNÉ RHELM,
som medelst detta Bref förnyas till Eder både
Armar och Hjertan ifrån alla våra:

hvilket betygas utur glada Torjets Cancellie
på Captenrödden den 16 Junii 1791, af

C. C. Gjörnell.